

ALLES WAT ADEM HEEFT, LOVE DE HEER HJM Sales

Geliefde broeders en zusters in Christus Jezus, ik wil graag met u een fijne bijbeltekst lezen. Het is het allerlaatste vers van het boek Psalmen.

Ps. 150:6 – *“Alles, wat adem heeft, love den HEERE ! Hallelujah!”* (Statenvertaling)

In de Amplified Bible wordt opgeroepen, dat ieder die de *“breath of life”* heeft, dat wil zeggen de *“adem des levens”*, de Heer zal loven.

De Hebreeuwse grondtekst zegt het nog weer anders, namelijk *“elke ziel zal de Heer loven”*. Het woord *“ziel”* is in het Hebreeuws *“nesjamah”* (נִשְׁמָה), dat wil zeggen *“de ziel waarin God Zijn levenbrengende adem (geest) heeft geblazen”*. Daarom betekent *“nesjamah”* (נִשְׁמָה) ook *“adem”*.

U begrijpt dat er blijkbaar een verband bestaat tussen de adem des levens en het loven van de Heer. We zullen zien dat we de Heer niet kunnen loven zonder die adem des levens.

In Gen. 2:7 kunnen we lezen, dat God de mens Adam had geformeerd uit stof der aarde. Maar toen was er nog géén leven in Adam. God maakte van hem pas een levende ziel toen Hij de adem des levens in hem blies.

Voor een goed begrip is het goed om te weten dat Adam naar het beeld en de gelijkenis van de Drie-enige God werd geschapen. Gen. 1:26a – *“En God zeide: Laat Ons mensen maken, naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en*”. Daarom werd Adam naar lichaam, ziel en geest geschapen.

Laten we nu lezen in Gen. 2:7 – *“En de HEERE God had den mens geformeerd uit het stof der aarde (NB, lichaam), en in zijn neusgaten geblazen den adem des levens (NB, geest); also werd de mens tot een levende ziel (NB, ziel).”*

God blies in Adams pas geformeerde lichaam Zijn adem, volgens de grondtekst Zijn *“nesjamah”* (נִשְׁמָה), en vanaf toen lééfde Adam. Adam leefde en werd een levende ziel, omdat God in Hem Zijn Geest had geblazen.

Broeders en zusters, dit feit is uitermate belangrijk! Pas toen God Zijn adem des levens in hem blies, werd de mens een levende ziel. En die adem des levens is de Geest van God, de Heilige Geest, Die het echte, geestelijke leven brengt. De eerste mens Adam en zijn vrouw Eva leefden door en in de Heilige Geest. Zij leefden in nauw contact en gemeenschap met de Heer.

Maar helaas, Adam en Eva vielen in zonde, waarna zij stierven. Dat wil zeggen dat hun geest stierf. God had tegen hen gezegd, dat zij óp de dag van ongehoorzaamheid zouden sterven (Gen. 2:17). Omdat zij na deze kwade dag nog honderden jaren verder leefden, had God dus bedoeld te zeggen, dat zij op dezelfde dag geestelijk zouden sterven. Gods adem des levens was nu niet meer in hen. Lichamelijk leefden zij wel, maar geestelijk waren zij dood en was de nauwe gemeenschap met de Heer verbroken. Zij leefden niet meer door en in de Heilige Geest.

Broeders en zusters, technisch gesproken kan ieder mens die lichamelijk leeft en ademt, met zijn mond de woorden uiten: *“looft de Heer”*. Maar u begrijpt dat de schrijver van Ps. 150 dat niet bedoelde. Mensen die geestelijk dood zijn, kunnen de Heer niet echt loven en prijzen. Zij ademen weliswaar lichamelijk, maar missen de geestelijke adem des levens.

De schrijver van Ps. 150 roept op, dat elke wedergeboren ziel de Heer zal loven. Dit is de geestelijk levende mens, waarover in de allereerste verzen van het boek Psalmen wordt gesproken. Ps. 1:1-3 – *“Welgelukzalig is de man, die niet wandelt in den raad der goddelozen, noch staat op den weg der zondaren, noch zit in het gestoelte der spotters; Maar zijn lust is in des HEEREN wet, en hij overdenkt Zijn wet dag en nacht. Want hij zal zijn als een boom, geplant aan waterbeken, die zijn vrucht geeft op zijn tijd, en welks blad niet afvalt; en al wat hij doet, zal wel gelukken.”*

In 1 Cor. 12:3 staat geschreven, dat iemand slechts door de Heilige Geest kan zeggen, dat Jezus de Heer is: *“Daarom maak ik u bekend, dat niemand, die door den Geest Gods spreekt, Jezus een vervloeking noemt; en niemand kan zeggen, Jezus den Heere te zijn, dan door den Heiligen Geest.”*

U begrijpt uiteraard, dat ook hier wederom niet bedoeld wordt dat niemand in technische, taalkundige zin de woorden kan uiten, dat Jezus de Heer is. De apostel Paulus bedoelt beslist, dat slechts door de Heilige Geest iemand met zijn gehele hart volmondig kan belijden dat Jezus de Heer is. Paulus bedoelt te zeggen, dat de mens opnieuw geboren, wederom geboren, moet zijn om die woorden te kunnen uiten. Paulus bedoelt dat de Heilige Geest de mens eerst tot leven moet hebben gebracht, vóórdát hij die woorden met zijn hart kan uiten. Pas als de Heilige Geest ons levend heeft gemaakt en opnieuw geboren heeft doen worden, kunnen wij in waarheid belijden dat Jezus Heer is. Dáárom ook blies Jezus na Zijn Opstanding uit het graf Zijn adem in de discipelen. Joh. 20:22 – *“En als Hij dit gezegd had, blies Hij op hen, en zeide tot hen: Ontvangt den Heiligen Geest.”*

Door de zonden van Adam en Eva waren de discipelen (net als wij en alle andere mensen) van nature geestelijk dood. Maar nadat zij het wonder van Jezus' kruisdood en aansluitende Opstanding hadden ervaren, werden zij door Jezus' adem des levens geestelijk weer tot leven gewekt.

Broeders en zusters, het is alléén de Heilige Geest die ons geestelijk levend kan maken. Pas als God Zijn adem in ons blaast, als de Heilige Geest in ons wordt geblazen, worden wij opnieuw geboren (wedergeboren) en geestelijk levend.

Ezech. 37:1-10 – *“De hand des HEEREN was op mij, en de HEERE voerde mij uit in den geest, en zette mij neder in het midden ener vallei; dezelve nu was vol beenderen. En Hij deed mij bij dezelve voorbijgaan geheel rondom; en ziet, er waren zeer vele op den grond der vallei; en ziet, zij waren zeer dor. En Hij zeide tot mij: Mensenkind! zullen deze beenderen levend worden? En ik zeide: Heere HEERE, Gij weet het! Toen zeide Hij tot mij: Profeteer over deze beenderen, en zeg tot dezelve: Gij dorre beenderen! hoort des HEEREN woord. Alzo zegt de Heere HEERE tot deze beenderen: Ziet, Ik zal den geest in u brengen, en gij zult levend worden. En Ik zal zenuwen op u leggen, en vlees op u doen opkomen, en een huid over u trekken, en den geest in u geven, en gij zult levend worden; en gij zult weten, dat Ik de HEERE ben. Toen profeteerde ik, gelijk mij bevolen was, en er werd een geluid, als ik profeteerde, en ziet een beroering! en de beenderen naderden, elk been tot zijn been. En ik zag, en ziet, en er werden zenuwen op dezelve, en er kwam vlees op; en Hij trok een huid boven over dezelve, maar er was geen geest in hen. En Hij zeide tot mij: Profeteer tot den geest; profeteer, mensenkind! en zeg tot den geest: Zo zegt de Heere HEERE: Gij geest! kom aan van de vier winden, en blaas in deze gedoden, opdat zij levend worden. En ik profeteerde, gelijk als Hij mij bevolen had. Toen kwam de geest in hen, en zij werden levend en stonden op hun voeten, een gans zeer groot heir.”*

Natuurlijk slaat deze profetie in de eerste plaats op het geestelijk herstel van Israël in de eindtijd, maar deze profetie schetst ook een beeld van de wedergeboorte van geestelijk dode, dorre, geheel van God afgescheiden mensen. Als de Heilige Geest in hen komt, zullen zij levend worden, hoe diep verloren en afgefallen zij ook mochten zijn geweest.

Joh. 1:12 – *“Maar zovelen Hem aangenomen hebben, dien heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven; “*

Iedereen die Jezus aanneemt en in Zijn offer aan het kruis van Golgotha gelooft, ontvangt van God de macht om Zijn kind te worden. Dan begint het proces van wedergeboorte en vernieuwing, waarbij Hij Zijn adem des levens in hen blaast. En, mijn broeders en zusters, het spreekt voor zich dat kinderen Gods leven. Zij zijn niet dood. God is een God van levenden en niet van doden (Matt. 22:32; Mark. 12:27; Luk. 20:38). Voorheen waren zij dood in hun zonden en misdaden, maar nu zijn zij levend gemaakt door Gods Geest.

Efez. 2:1-6 – *“En u heeft Hij mede levend gemaakt, daar gij dood waart door de misdaden en de zonden; In welke gij eertijds gewandeld hebt, naar de eeuw dezer wereld, naar den*

overste van de macht der lucht, van den geest, die nu werkt in de kinderen der ongehoorzaamheid; Onder dewelke ook wij allen eertijds verkeerd hebben in de begeerlijkheden onzes vleses, doende den wil des vleses en der gedachten; en wij waren van nature kinderen des toorns, gelijk ook de anderen; Maar God, Die rijk is in barmhartigheid door Zijn grote liefde, waarmede Hij ons liefgehad heeft, Ook toen wij dood waren door de misdaden, heeft ons levend gemaakt met Christus; (uit genade zijt gij zalig geworden), En heeft ons mede opgewekt, en heeft ons mede gezet in den hemel in Christus Jezus;”

2 Cor. 5:17 – *“Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden.”*

Ja, broeders en zusters, eens waren wij dood in onze misdaden, maar nu zijn wij levend en totaal nieuw door het oneindig liefdevolle en genadige Verlossingswerk van Jezus. Omdat wij geloofden, mochten wij kinderen Gods worden en daarom blies God nieuw leven in ons.

Hieruit volgt een belangrijke waarheid. Pas als wij door God in ons innerlijk vernieuwd zijn en de adem des levens van de Heilige Geest hebben ontvangen, dán pas kunnen wij in geest en in waarheid God loven, prijzen en aanbidden.

Joh. 4:23-24 – *“Maar de ure komt, en is nu, wanneer de ware aanbidders den Vader aanbidden zullen in geest en waarheid; want de Vader zoekt ook dezulken, die Hem alsoo aanbidden. God is een Geest, en die Hem aanbidden, moeten Hem aanbidden in geest en waarheid.”*

We kunnen trouw elke week in de kerk verschijnen, maar zolang we niet wedergeboren zijn, zijn we nog geestelijk dood en kunnen we God niet behagen met onze lofprijzingen. Want de waarheid en de levende Geest ontbreken.

Een mogelijke oorzaak hiervan kunnen we in schaduwbeeld ontdekken in de levens van de beide zusters Martha en Maria en hun broer Lazarus, waarover in de bijbel is geschreven. Zij drieën zijn tesamen het beeld van de mens.

De waarschijnlijk Aramese naam Martha betekent *“meesteres, heerseres”* en is het beeld van het lichaam, het vlees, van de mens. Het vlees wil altijd heersen.

De naam Maria betekent *“bitter, opstandig”* maar ook *“geliefde”* en is het beeld van de ziel. De ziel representeert en is in staat tot beide aspecten. Buiten Jezus bitter en opstandig, maar in Hem de geliefde.

De naam Lazarus betekent *“die God helpt”*. Hij is het beeld van de geest. De Geest van God wordt ook Helper genoemd en treedt nooit op de voorgrond. Daarom is er in de bijbel (buiten zijn overlijden) over het leven van Lazarus niets vermeld.

Martha (het vlees) was altijd maar bezig met werken en met het aardse leven. Heel natuurlijk overigens, want er moet toch iemand het werk doen. Maar Maria (de ziel) had het goede deel gekozen, namelijk luisteren naar het Woord van God.

Luk. 10:38-42 – *“En het geschiedde, als zij reisden, dat Hij kwam in een vlek; en een zekere vrouw, met name Martha, ontving Hem in haar huis. En deze had een zuster, genaamd Maria, welke ook, zittende aan de voeten van Jezus, Zijn woord hoorde. Doch Martha was zeer bezig met veel dienens, en daarbij komende, zeide zij: Heere, trekt Gij U dat niet aan, dat mijn zuster mij alleen laat dienen? Zeg dan haar, dat zij mij helpe. En Jezus, antwoordende, zeide tot haar: Martha, Martha, gij bekommert en ontrust u over vele dingen; Maar een ding is nodig; doch Maria heeft het goede deel uitgekozen, hetwelk van haar niet zal weggenomen worden.”*

Broeders en zusters, als wij altijd maar bezig zijn met het aardse, materiële, vleselijke leven, zelfs al zijn wij trouwe kerkbezoekers en denken wij kinderen Gods te zijn, dan is de kans groot dat wij toch nog niet wedergeboren zijn. En als we al ooit wedergeboren waren, lopen we de kans dat onze geest alsnog zal sterven. Want in Joh. 11:11-14,17 lezen we, dat op een zeker moment Lazarus (de geest) was gestorven.

En we weten wát er gebeurt als de geest (van God) in ons verwaarloosd wordt of zelfs sterft. Dan zal het vlees in ons, onze oude natuur, ons oude karakter, actief worden. Daarom ook kunnen we in Joh. 11:20-27 lezen, dat Martha (het vlees) meteen op weg ging Jezus tegemoet. Maar Maria (de ziel) bleef in huis zitten (Joh. 11:20) en kwam pas in gehoorzaamheid toen Jezus haar riep (Joh. 11:28-29).

We lezen in de verzen 20-27, dat Martha niet in de onmiddellijke opstandingskracht van Jezus geloofde. Zij geloofde wel in de Opstanding der doden in de eindtijd als alles voorbij is. Maar nú en op dít moment uit het graf opstaan? Neen, dat geloofde zij niet. Trouwens, dat kón zij ook niet geloven, want zij had nooit rustig aan de voeten van Jezus naar Zijn Woord geluisterd.

Maar Maria (de ziel) vernederde zich voor Jezus. Toen zij Jezus ontmoette, sprak zij precies dezelfde woorden als Martha (Joh. 11:21 en 32), maar haar hartegesteldheid was geheel anders. Zij viel aan de voeten van Jezus en weende. En toen Jezus dat zag, werd Hij diep bewogen. Joh. 11:33 – *“Jezus dan, als Hij haar zag wenen, en de Joden, die met haar kwamen, ook wenen, werd zeer bewogen in den geest, en ontroerde Zichzelve;”*

Broeders en zusters, dít is de weg voor elk kind van God dat tot de ontdekking komt, dat zijn of haar geest op sterven na dood is of helaas wellicht reeds gestorven. Als we ontdekken dat ons geestelijk leven dood is, mag onze ziel in diepe bewogenheid aan Jezus' voeten komen en wenen. Wenen van verdriet, van berouw, van schuldbesef. Dán zal Jezus wonderen gaan verrichten in ons leven. Want in Joh. 11:33 lezen we dat Jezus zeer bewogen werd in de geest en Zichzelf ontroerde. En Hij weende (vers 35). En dáárom wekte Hij Lazarus (de geest) op en gebeurde het grote wonder.

Joh. 11:39-44 – *“Jezus zeide: Neemt den steen weg. Martha, de zuster des gestorvenen, zeide tot Hem: Heere, hij riekt nu al, want hij heeft vier dagen aldaar gelegen. Jezus zeide tot haar: Heb Ik u niet gezegd, dat, zo gij gelooft, gij de heerlijkheid Gods zien zult? Zij namen dan den steen weg, waar de gestorvene lag. En Jezus hief de ogen opwaarts, en zeide: Vader, Ik dank U, dat Gij Mij gehoord hebt. Doch Ik wist, dat Gij Mij altijd hoort; maar om der schare wil, die rondom staat, heb Ik dit gezegd, opdat zij zouden geloven, dat Gij Mij gezonden hebt. En als Hij dit gezegd had, riep Hij met grote stemme: Lazarus, kom uit! En de gestorvene kwam uit, gebonden aan handen en voeten met grafdoeken, en zijn aangezicht was omwonden met een zweetdoek. Jezus zeide tot hen: Ontbindt hem, en laat hem heengaan.”*

We zien hier in schaduwbeeld het grote wonder van de wedergeboorte! *“Het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden.”* Wat een onbegrijpelijke genade! NB, dan zal satan overigens van woede beven en proberen ons opnieuw geestelijk te doden (Joh. 12:10).

Geliefde broeders en zusters, als wij het nieuwe leven, de adem des Geestes, willen ontvangen, dan zullen we ons net als Maria aan de voeten van Jezus moeten komen en ons vernederen. Belijdt uw zonden en schuld en bekeer u. Want wie Jezus in waarheid wil loven en prijzen, die zal de adem des levens van de Heilige Geest moeten ontvangen. Die zal wederom geboren moeten worden.

Jes. 57:15-16 – *“Want also zegt de Hoge en Verhevene, Die in de eeuwigheid woont, en Wiens Naam heilig is: Ik woon in de hoogte en in het heilige, en bij dien, die van een verbrijzelden en nederigen geest is, opdat Ik levend make den geest der nederigen, en opdat Ik levend make het hart der verbrijzelden. Want Ik zal niet eeuwiglijk twisten, en Ik zal niet geduriglijk vervolgen zijn; want de geest zou van voor Mijn aangezicht overstelpt worden, en de zielen, die Ik gemaakt heb.”*

Moge de Heer u deze week rijkelijk zegenen. Amen.